

дали сте кучета високи, съ голѣми, прави крака и силно заострена муцунка. Срѣщатъ се кучета съ голѣми глави и прави чела, наподобяващи лѣвска глава, или пъкъ сте виждали кучета съ силно затжнена муцунка и разкривени крака.

Козината сжщо е характерна за кучетата. Тя е най-различна по цвѣтъ, голѣмина и качество. Кучето е умно животно. То се привързва лесно къмъ господаря си и веднажъ свикнало съ него мжно се раздѣля.

Човѣкъ е открилъ много добри качества въ кучето и затова, още отъ край време, го е опитомилъ. Когато човѣкъ се е скиталъ, като ловецъ по планинитѣ и полетата, кучето го придружавало. То му помагало въ лова на диви животни или пъкъ откривало скрититѣ птици между високитѣ треви и гжститѣ храсталаци.

Презъ времето на пещерния човѣкъ, кучето е било вече домашно животно. Пещерниятъ човѣкъ е ималъ единъ вѣренъ и послушенъ стражъ — *домашното куче*, на което свободно повѣрявалъ цѣлата си покжщина, пъкъ и живота на малкитѣ си деца. Кучето е спечелило обичъта на човѣка до такава степенъ, че надали има на земята кжтче, кждето то да не е обичния домашенъ приятель. И въ бедната колиба на африканския негъръ, и въ земяната кжщичка на австралииския папуасъ, въ аулата на киргизкитѣ чергари, подъ ледената стрѣха на *ексимоса* — навредъ кучето е съ човѣка. То е вѣренъ стражъ и пазителъ на домашното огнище.

Измежду многото породи кучета бележити сж: голѣмото овчарско куче, ловджийскитѣ зайчари и пилищари, хръката, болдогъ, такса (такелъ), шпицъ, нюфаундленскитѣ и сенъ-бернардскитѣ породи кучета, сибирскитѣ (полярнитѣ) кучета, полицейскитѣ кучета и други.